

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתנז

ערב שבת קודש פ' ויצא, ה' כסלו ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

הרב התמים יוסף ע"ה קריימן

בן - יבלחטי"א - הרה"ת ר' נחמן בער שיחי קריימן

נקטף בדמי ימיו, בן כ"ג שנה,

ביום ועש"ק, כ"ח מ"ח ה'תשע"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י

אנ"ש דלאס-אנדזשעלעס, קאליפארניע

שיחיו

* * *

IN LOVING MEMORY OF OUR DEAR MOTHER

Mrs. Chava bas Reb Chaim Greenberg ע"ה

Passed away on Monday night, 25 Cheshvan, 5771

ת. נ. צ. ב. ה.

*

DEDICATED BY HER CHILDREN שיחיו

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר"י לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולעני ר' יוסף אר"י לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשוא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולעני ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעני יוסף ב"ר אר"י ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

חג הגאולה יו"ד ט"ח כסלו.

י"ט כסלו הוא יום חג הגאולה של אדמו"ר הראשון מחסידי חב"ד. ביום הזה נגאל ממאסרו הקשה בעיר בידה רוסיא, היא פטרבורג, שנאסר בבביל יסרו והפצתו את חורת החסידות.

היום הזה י"ט בכסלו הוא יום ששחה ושסחה ^{הוא} חלק גדול בישראל בכל מרחבי תבל. הוא יום טוב לחסידים חב"ד בכל העולם.

י"ט בכסלו הוא ג"כ יום ההילולא של אדמו"ר, הרבי הגדול של חורת החסידות הכלליה, הרב ר' דובער ממעזריטש הנודע בשם המגיד ממעזריטש (תלמידו המובהק של מורנו הבועל שם טוב נ"ע) שנמתק ביום י"ט כסלו שנה תל"ג.

כ"ק ארוננו מורנו ורבינו הגאון הצדיק ר' שניאור זלמן, מיסד ומחולל שיטת חסידות חב"ד נודע ומפורסם בחוככי בני ישראל בכמה שמונת בעל השולחן ערוך, בעל ה' התניא, הרב מליאדי, המגיד מליאזנע, ובין חסידים חב"ד בשם: אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הזקן נולד בשנת תק"ה בסביבות עיר ליאזני, עירה קטנה ברוסיא הלבנה, הסמוכה לעיר וויטבסק שהשתייכה אז למדינת פולין.

זקני החסידים היו מספרים, ששמעו מפי הזקנים שברורם, שהיו/אצל מורנו הבועל שם טוב נ"ע, אשר בעה אדמו"ר הזקן הי' נער בן שלש שנים אמר פעם הבעש"ט לתלמידיו, כי נשמה גדולה ירדה לעולמנו, שמו שניאור-שני אור-שני אורות, הוא יאיר בחורת הנגלה ובחורת הנסתר.

עד היותו לבן עשר - אחד עשרה שנה למד אצל לומדים גדולים מפורסמים ובאתרונו אצל הגאון ר' ישכר דוב מקאבילניק, הנודע בשם "המגיד מליובאוויטש".

בהיותו בן י"ב שנה הודיע הגאון ר' ישכר דוב לאבי אדמו"ר הזקן ר' ברוך-אשר בנו העילוי אינו זקוק עוד למלמים, ואשר הוא ר' ישכר דוב אינו יכול עוד ללמד עמו. כשהגיע לעונה הבר מצוה הפתירו אותו בשם: החכם המופלא תנא ופליג, וגדולי הגאונים שבסביבת מחנו שיבחו אותו למאד.

שנים אחדות הוא לומד בשקידה עצומה, בהיותו בן חמש עשרה שנה לקחו הגביר ר' יהודא ליב מג"ל מליטבסק לתת לבחו והבטיח לו הספת כל פרנסתו עלמית, בכדי שיוכל ללמוד חורת במנוחה ובשקידה.

* * *

בעה התיא נחפשו בעולם שמע הרב המגיד ממעזריטש, עירה קטנה בפלך וואהלין. אדמו"ר הזקן, בהיותו כבר גדול בחורת חשקה נפשו לחקור אחרי דרכי עבודת ה' ואתרי לקחו רשות מזוגתו הרבנית כחה אח רגליו ללכת רגלי- מוויטבסק למעזריטש, מרחק רב למאד.

בבואו למעזריטש ובהסתכלו בהנהגותיו של המגיד ממעזריטש אופן ליסודו עם תלמידיו והדריכו אותם בעבודת הבורא על פי חורת החסידות, שקיבל מפי מורו הבעש"ט נ"ע נחפעל במאד מהגאונות שלו, הן בחורת הנגליה והן בחורת הנסתר, והתלים להשאר שם ליקח לקח מפי.

המגיד ממעזריטש הכיר מיד את גודל ערכו של תלמידו החדש שבא ממדינת ליטא והתחיל לקרבו מאד גם סירר, אשר בנו יתירו ר' אברהם הנודע בשם: ר' אברהם המלאך ילמוד עם אדמו"ר הזקן חסידות ואדמו"ר הזקן ילמד עם בנו נגלה.

בימים מועטים נעשה אדמו"ר הזקן חסיד נלהב של הבעש"ט וחורת החסידות של המגיד ממעזריטש.

אחרי שהותו משך זמן במעזריטש שב אדמו"ר הזקן לביחו לוויתבסק, ובהלכו חזרה ועברו דרך קיבוצים ומושבות יהודים, הנה בכל מקום בואו סיפר ופרסם ע"ד הפלאה מורו ורבו המגיד ממעזריטש - גאונותו בחורת ודרכו המיוחדת בעבודת הבורא.

כעבור שנים אחרות הציעו לו המגידות בליאזני, ואדמו"ר הזקן נענה לבקשתו והתיאק מושבו, יחד עם ב"ב, לעיר ליאזנע.

בהוגים הרבנים של גאזני מדינת ליטא, אשר שיטת החסידות של ה' היתה מונרה להם ולא הכירו את הרב טוב הספון בה לכלל ישראל, הנה הדרך החדש שהביא אדמו"ר הזקן ממעזריטש לא מצא את עניניהם. אמנם מהחלה היתה ההתנגדות רק מצד היהודים בעצמם, אבל לא עירבו בזה את הממשלה.

- 3 -

ה' * * *

אדמו"ר הזקן נולד בשנת תק"ה בסביבות עיר ליאזני, עירה קטנה ברוסיא הלבנה, הסמוכה לעיר וויטבסק שהשתייכה אז למדינת פולין.

זקני החסידים היו מספרים, ששמעו מפי הזקנים שברורם, שהיו/אצל מורנו הבועל שם טוב נ"ע, אשר בעה אדמו"ר הזקן הי' נער בן שלש שנים אמר פעם הבעש"ט לתלמידיו, כי נשמה גדולה ירדה לעולמנו, שמו שניאור-שני אור-שני אורות, הוא יאיר בחורת הנגלה ובחורת הנסתר.

עד היותו לבן עשר - אחד עשרה שנה למד אצל לומדים גדולים מפורסמים ובאתרונו אצל הגאון ר' ישכר דוב מקאבילניק, הנודע בשם "המגיד מליובאוויטש".

בהיותו בן י"ב שנה הודיע הגאון ר' ישכר דוב לאבי אדמו"ר הזקן ר' ברוך-אשר בנו העילוי אינו זקוק עוד למלמים, ואשר הוא ר' ישכר דוב אינו יכול עוד ללמד עמו. כשהגיע לעונה הבר מצוה הפתירו אותו בשם: החכם המופלא תנא ופליג, וגדולי הגאונים שבסביבת מחנו שיבחו אותו למאד.

שנים אחדות הוא לומד בשקידה עצומה, בהיותו בן חמש עשרה שנה לקחו הגביר ר' יהודא ליב מג"ל מליטבסק לתת לבחו והבטיח לו הספת כל פרנסתו עלמית, בכדי שיוכל ללמוד חורת במנוחה ובשקידה.

* * *

בעה התיא נחפשו בעולם שמע הרב המגיד ממעזריטש, עירה קטנה בפלך וואהלין. אדמו"ר הזקן, בהיותו כבר גדול בחורת חשקה נפשו לחקור אחרי דרכי עבודת ה' ואתרי לקחו רשות מזוגתו הרבנית כחה אח רגליו ללכת רגלי- מוויטבסק למעזריטש, מרחק רב למאד.

בבואו למעזריטש ובהסתכלו בהנהגותיו של המגיד ממעזריטש אופן ליסודו עם תלמידיו והדריכו אותם בעבודת הבורא על פי חורת החסידות, שקיבל מפי מורו הבעש"ט נ"ע נחפעל במאד מהגאונות שלו, הן בחורת הנגליה והן בחורת הנסתר, והתלים להשאר שם ליקח לקח מפי.

המגיד ממעזריטש הכיר מיד את גודל ערכו של תלמידו החדש שבא ממדינת ליטא והתחיל לקרבו מאד גם סירר, אשר בנו יתירו ר' אברהם הנודע בשם: ר' אברהם המלאך ילמוד עם אדמו"ר הזקן חסידות ואדמו"ר הזקן ילמד עם בנו נגלה.

בימים מועטים נעשה אדמו"ר הזקן חסיד נלהב של הבעש"ט וחורת החסידות של המגיד ממעזריטש.

אחרי שהותו משך זמן במעזריטש שב אדמו"ר הזקן לביחו לוויתבסק, ובהלכו חזרה ועברו דרך קיבוצים ומושבות יהודים, הנה בכל מקום בואו סיפר ופרסם ע"ד הפלאה מורו ורבו המגיד ממעזריטש - גאונותו בחורת ודרכו המיוחדת בעבודת הבורא.

כעבור שנים אחרות הציעו לו המגידות בליאזני, ואדמו"ר הזקן נענה לבקשתו והתיאק מושבו, יחד עם ב"ב, לעיר ליאזנע.

בהוגים הרבנים של גאזני מדינת ליטא, אשר שיטת החסידות של ה' היתה מונרה להם ולא הכירו את הרב טוב הספון בה לכלל ישראל, הנה הדרך החדש שהביא אדמו"ר הזקן ממעזריטש לא מצא את עניניהם. אמנם מהחלה היתה ההתנגדות רק מצד היהודים בעצמם, אבל לא עירבו בזה את הממשלה.

ב"ה

דבר מלכות

3

רק לפקוח את העיניים ולראות את המציאות / משיחת שי"פ ויצא החשוב

זמן הגאולה

6

בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הכי אחרונה / פרשת השבוע באור הגאולה

ניצוצות של משיח

11

לכל לראש - יזמינו את משיח צדקנו! / קטעים קצרים ופתומים בעניני גאולה ומשיח

וילחום מלחמת ה' - וינצח

12

יתייצבו בתוקף ויאמרו שאי אפשר למסור אף שעל / שיחות בענין שלימות העם והארץ

כתב יד קודש

14

התמדתו של רבינו הזקן / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם למגילת י"ט כסלו

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות
 הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"ה רות בת שרה שיחיו
 וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 וילדיהם: עדן שרה ושוהם מרדכי שיחיו
 ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי'
 ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי'
 ולזכות צבי בן חי' רחל שי'

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול
 ולע"ז זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת
 יה"ד שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 0667-960-03 • פקס: 960-7219 (03)
 דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו
 וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקובסקי
 מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

התמדתו של רבינו הזקן

בהמשך למובא במדור זה בגליון הקודם, הננו מפרסמים צילום נדיר מהעמוד הראשון של הגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מגילת י"ט כסלו, שבה מופיע בתמציתיות סיפור המאסר והגאולה של רבינו הזקן נ"ע פענוח הקטעים בהם נוספו תיקונים מכ"ק אד"ש מה"מ (באו בהדגשה):

י"ט כסלו הוא יום חג הגאולה של אדמו"ר הראשון מחסידי חב"ד. ביום הזה בשנת ה'תקנ"ט נגאל ממאסרו הקשה בעיר בירת רוסיא, היא פטרבורג, שנאסר בשביל יסדו והפצתו את תורת החסידות.

היום הזה – י"ט בכסלו – הוא יום משתה ושמחה לחלק גדול מישראל בכל מרחבי תבל. יום טוב הוא לחסידי חב"ד בכל העולם.

י"ט בכסלו הוא ג"כ יום ההילולא של אדמו"ר, הרבי הגדול של תורת החסידות הכללית, הרב ר' דובער ממעזריטש – הנודע בשם "המגיד ממעזריטש" (תלמידו המובהק של מורנו הבעל שם טוב נ"ע) שנסתלק ביום י"ט כסלו שנת תקל"ג.

כ"ק אדונו מורנו ורבו הגאון הצדיק ר' שניאור זלמן, מיסד ומחולל שיטת חסידות חב"ד נודע ומפורסם בתוככי בני ישראל בכמה שמות: בעל השולחן ערוך, בעל התניא, הרב מליאדי, המגיד מליאזנע, ובין חסידי חב"ד בשם: אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הזקן נולד ביום חי אלול בשנת תק"ה בסביבות עיר ליאזני, עיירה קטנה ברוסיא הלבנה, הסמוכה לעיר וויטבסק שהשתייכה אז למדינת פולין.

זקני החסידים היו מספרים, ששמעו מפי הזקנים שבדורם, שהיו אצל מורנו הבעל שם טוב נ"ע, אשר בעת שאדמו"ר הזקן הי' נער בן שלש שנים אמר פעם הבעש"ט לתלמידיו, כי נשמה גדולה ירדה לעולמנו, שמו שניאור – שני אור – שני אורות, הוא יאיר בתורת הנגלה ובתורת הנסתר.

עד היותו לבן עשר – אחד עשרה שנה למד אצל לומדים גדולים מפורסמים ובאחרונה אצל הגאון ר' ישכר דוב מקאבילניק, הנודע בשם "המגיד מליובאוויטש". בהיותו בן י"ב שנה הודיע הגאון ר' ישכר דוב לאבי אדמו"ר הזקן – ר' ברוך – אשר בנו העילוי אינו זקוק עוד למלמדים, ואשר הוא – ר' ישכר דוב – אינו יכול עוד ללמוד עמו.

כשהגיע לעונת הבר מצוה הכתירו אותו בשם: החכם המופלא תנא ופליג, וגדולי הגאונים שבסביבת מחנו שיבחו אותו למאד ושנים רבות לומד הוא בשקידה עצומה למאד. בהיותו בן ח"י שנה גמיר לכולא תלמודא עם כל נושאי כליהם ספרי הראשונים והאחרונים לא הניח דבר גדול וכו'. ובשנת תקל"ז חזר על כל התלמוד עם כל הראשונים והאחרונים בפעם הששה עשר בעמידה. כל זה נוסף על התמדתו הנפלאה בלימוד נסתר דאורייתא, עריכת השולחן ערוך שלו, עסקנותו הציבורית, נסיעותיו המרובות וכו' וכו'.

[.] בימים מועטים נעשה אדמו"ר הזקן חסיד נלהב של תורת חסידות הבעש"ט ושל המגיד ממעזריטש.

אחרי שהתוושש משך זמן במעזריטש שב אדמו"ר הזקן לבית לוויטבסק. בהלכו חזר ועברו דרך קיבוצים ומושבות יהודים, הנה בכל מקום בואו סיפר ופרסם ע"ד הפלאת מורו ורבו המגיד ממעזריטש – גאונותו בתורה ודרכו המיוחדת בעבודת הבורא.

כעבור שנים אחדות הציעו לו המגידות בליאזני, ואדמו"ר הזקן נענה לבקשת עדת ליאזני והעתיק מושבו, יחד עם ב"ב לשם.

רק לפקוח את העיניים ולראות את המציאות

הדבר היחידי שחסר - שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", את הלוייתן ושור-הבר ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם", יחד עם משיח צדקנו, ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר ● ללמוד בעניני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב, העיניים והאזנים - שייבינו, יראו וישמעו כפשטות ממש בגשמיות העולם - את הגאולה בכופ"מ ● משיחת ש"פ ויצא, ט' כסלו ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית*

א. [.] על-פי סימני חז"ל (במסכת סנהדרין, במדרשים ובכ"מ) נמצאים כבר בשלב הגאולה ממש, וכמדובר כמה פעמים לאחרונה, שלאחר הריבוי המופלג של מעשינו ועבודתנו במשך כל הדורות, ובפרט לאחר עבודתם של רבותינו נשיאינו, החל מאבות החסידות וימי גאולתם (בי"ט בהכסלו וי"ד כסלו) וימי הולדתם וההילולא שלהם (בט' כסלו, בכ"ד טבת וכו'), ומאז כבר עברו כמה דורות ושנים, עד לעבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כבר סיימו את כל הבירורים, כולל גם הבירור של "עשו הוא אדום"י,

ומכל-שכן וקל וחומר, שהרי אפילו בזמן יעקב, סבר יעקב וחשב שעשו נתברר כבר (ומצד דרגתו של יעקב אמנם כך הי'), כנ"ל, על-אחת-כמה-וכמה לאחר ריבוי העבודה מאז, הרי עשו כבר נתברר לגמרי, כפי שרואים זאת גם בהנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) של אומות העולם המתייחסים ל"עשו הוא אדום", בדרך מלכות של חסד (והנהגה זו מתפשטת גם בעוד מדינות, כפי שראו ורואים בפרט לאחרונה) –

הרי מובן, שעתה נמצאים כבר במצב בו הגוף הגשמי ואפילו גשמיות העולם כבר נתבררו ונזדככו לגמרי, והרי הם "כלי" מוכן לכל האורות והענינים הרוחניים, כולל ובעיקר – אורו של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלמה, ועד גם לגילוי

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א. בשעתו תורגמה השיחה המוגהה ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", וכעת הוגה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בצמוד למקור בסה"ש שם. המו"ל.

(2) חז"ג לד, ב. הובא ונת' בלקוטי לוי"צ לחז"ג ע' ריט ואילך.

(1) וישלח לו, א.

פשיטות העצמות של עצמות ומהות ית', כפי שזה מתגלה בפשיטות העצמות של משיח צדקנו (שלמעלה מבחינת יחידה ומכל השמות והדרגות והשפעות כו'), ועל-ידי זה – מתגלה הדבר גם בפשיטות של כל יהודי,

והדבר היחיד שחסר הוא – שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלויתן ושור-הבר ויין המשומר³, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן – "שולחן אביהם"⁴ (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים⁵ שבכל דור ודור ישנו א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות "משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶;

קעת צריך רק להיות, כאמור, שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפקחו את העינים לראות", ויפתחו את ה"אזנים לשמוע", ועל-דרך זה, לנצל את כל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים הגשמיים – נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים⁷ ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים⁸) – ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל – ללימוד בעיני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים – ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם – את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, וללמוד

(3) ראה ברכות לד, ב. ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג. ועוד.

(4) ברכות ג, סע"א.

(5) פי' הברטנורא למגילת רות. וראה גם שו"ת הח"ס חו"מ (ח"י) בסופו (סע"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

(6) תבוא כט, ג.

(7) מכות כג, סע"ב.

(8) זח"א קע, ב.

תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראי', שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפקוח את העינים ואז יראו זאת!

ב. ובאותיות פשוטות בנוגע למעשה בפועל:

כיון שחיבור הנשמה וגוף, ורוחניות וגשמיות, כבר ישנם בשלימות (כנ"ל), והכל כבר מוכן לגאולה – צריך לעשות דברים שיגלו זאת בפועל ממש.

ולכל לראש בענין שהזמן גרמא – ביום ההולדת (כאשר מזלו גובר⁹) ויום ההילולא של אדמו"ר האמצעי, להוסיף בלימוד תורתו, דוקא באופן של "רחובות הנהר" דבינה (שמחברת רוחניות וגשמיות כנ"ל בארוכה).

והלימוד בזה שייך לכל בני-ישראל, אנשים ונשים (כמדובר כמה פעמים שלימוד החסידות והפצת המעניות חוצה שייכים בפשטות גם לנשי ובנות ישראל, ובפרט שעל-ידי זה אתי מר דא מלכא משיחא).

ו"לתמוד גדול שמביא לידי מעשה"¹⁰ – להביא זאת במעשה ועבודה בפועל, וללמוד מאדמו"ר האמצעי, אשר אצלו באה לידי ביטוי שלמות עבודתו בתורת החסידות בגשמיות הגוף והעולם (בזמן ומקום), "ממלא שנותיהם מיום ליום" – שאצל כל אחד תהי' השתדלות מיוחדת לבטא את הרוחניות וה"חסידישקייט" שלו בגשמיות שלו, שבעניניו הגשמיים, ובזמן ובמקום הגשמיים שלו, יורגשו ("זאָל זיך אָנהערן") החמימות והחיות הנובעות מה"אידישקייט" ומה"חסידישקייט" שלו, עד לאופן שלא יהי' ביניהם כל פירוד כלל, אלא יהיו דבר אחד ממש.

נוסף לזה – שיראו לארגן בכל מקום ומקום התוועדות חסידיות, החל בחג

(9) ראה ירושלמי ר"ה פי"ג ה"ח ובקה"ע.

(10) מגילה כו, א.

בלתי-רצוי [ובפרט שהענין הבלתי-רצוי הוא סכנת-נפשות של מאות יהודים],

אבל מאחר והענין בין-כך פורסם כבר בכמה ספרים (שזה פרסום הכי גדול, כי כל מי שרוצה יכול להשיג את זה) – הנני מזכיר זאת כדי ללמוד הלקח מזה, שלא יחזרו שוב על אותה טעות, חס-ושלום:

צריכים לדעת בבירור, שכאשר מדובר בפיקוח-נפש של מאות יהודים אשר כל אחד מהם הוא "עולם מלא" – הנה על-פי תורת אמת ותורת חיים יש לעשות כפי הוראת המומחים בזה, ובנדון-דידן – המומחים בתכסיסי מלחמה. וכאשר באים פוליטיקאים ומפריעים לעשות כהחלטת המומחים בתכסיסי מלחמה – הם לוקחים על-עצמם את האחריות של פיקוח-נפשות!

ג. [.] ובנוגע לחץ של אלו היושבים בארה"ב או בברית המועצות – האמת היא שהם בכלל לא מתלהבים שימסרו שטחים מארץ ישראל לסורי', לירדן או ללבנון, מכיון שהם לא רויחו מכך מאומה, ואדרבה: אם מדינות אלו יתחזקו הם יתחשבו בהם פחות.

ומה שהם מרעישים ותובעים שיחזירו את השטחים, הרי זה רק כדי לצאת ידי חובה.

ופשיטא שכן הוא גם בנוגע לדרישותיהם עבור אלו המכונים 'פלסטינים' – שהרי (ארה"ב וברית המועצות) אינם צריכים כלל לצאת ידי חובה כלפי הפלסטינים, אלא רצונם לצאת ידי חובה רק כלפי (הערבים) האחרים (מצד לחץ של נפט וכיוצא-בזה) אשר הפלסטינים מבלבלים ולוחצים אותם.

ולכן, כאשר יתייצבו בתוקף ויאמרו שאי-אפשר למסור אף שעל מיהודה ושומרון, כי על-ידי-זה מעמידים בסכנה בפועל יהודים הנמצאים בירושלים, בני-ברק, חדרה, חיפה, תל-אביב, כפר-חב"ד וכו', וכל ארץ ישראל והדרים עלי', ששם נמצאים כמה וכמה פעמים ישישים ריבוא מבני ישראל, כן ירבו – הם יהיו מאוד מרוצים מכך.

ובפרט אם בנוסף לכך יעשו גם מעשה בפועל – יישבו יהודים בכל שטחי ארץ ישראל, ויאמרו שזה כבר לאחר המעשה – הרי הם (ארה"ב וברית המועצות) יהיו מאוד מרוצים מכך, ויאמרו לאלו שהם צריכים לצאת ידי חובה כלפיהם שיפסיקו 'להרעיש' כי הדבר כבר לא בידיהם, משום שזה כבר לאחר מעשה ואין הם יכולים לעשות כלום בנדון.

זוהי הדרך היחידה שעל-ידיה יכולים למנוע את הסכנה ולהבטיח את הפיקוח-נפש של היהודים הנמצאים בארץ ישראל: על-ידי שיאמרו בתוקף שאי-אפשר למסור אף שעל מיהודה ושומרון, ויעשו (יחד עם זה גם) מעשה בפועל – יישבו יהודים בכל יהודה ושומרון, ולעשות זאת "בשעתא חדא וברגעא חדא"³ ועל-כל-פנים ב"יומא חדא".

ואין הפירוש שעל-ידי-זה הולכים נגד אומות-העולם – כי הם עצמם מחכים שלא יחזרו על טעויות שעשו קודם – לוותר בדברים שהם מעולם לא האמינו שיוותרו עליהם, שכן זוהי היפך הטובה של היהודים בגלוי, אלא אדרבה, הם רק ישמחו מאוד מכך, כאמור, ויאמרו לאלו שלוחצים עליהם, שזה כבר לאחר המעשה.

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"פ ויצא ט' כסלו, בחדרו, ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

(3) זח"א קכט, א.

יתייצבו בתוקף ויאמרו שאי-אפשר למסור אף שעל מיהודה ושומרון, כי על-ידי-זה מעמידים בסכנה בפועל יהודים הנמצאים

בירושלים, בני-ברק, חדרה, חיפה, תל-אביב, כפר-חב"ד וכל ארץ ישראל

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. עד כמה מופרכת השיטה להכנע ללחצים - ניתן גם לראות ממה שאירע בעבר ב"מלחמת יום הכיפורים":

כמה שעות [ולדעת כמה - מספר ימים] לפני תחלת המלחמה, היו ידיעות ברורות שהערבים מתכוונים למלחמה, ואפילו ידעו שהם מתכוונים עם צבא בשני הצדדים (הן ממצרים והן מסוריה) בכדי להתנפל חס-ושלום על ארץ הקודש ועל היהודים הזרים עלי'.

הגיעו המומחים לתכסיסי מלחמה ואמרו (כולם פה-אחד): אם רק יגייסו את אנשי הצבא (של היהודים), ועאכו"כ אם יפתחו במלחמת-מנע [יתכן שהערבים ירתעו וכלל לא יתקיפו, ואפילו אם כן יתקיפו] - דבר ברור הוא שהתקפתם לא רק שלא תצליח, אלא אדרבה, היא תביא להם מפלה (על-פי חישוב דתכסיסי מלחמה).

ולמרות שכל המומחים לתכסיסי מלחמה אמרו פה-אחד שמוכרחים לפתוח מה שיותר מהר במלחמת-מנע, ועל-כל-פנים לערוך גיוס כללי - הגיעו כאלו שאין להם שום ידיעה בתכסיסי מלחמה [מומחיותם היא בתכסיסי מלחמה - פוליטיקה, אך לא בתכסיסי מלחמה], והחליטו ההיפך הגמור: להודיע לווינגטון, שאף-על-פי שהם יודעים שהצד שכנגד מתכוון לפתוח בהתקפה, בכל-זאת לא רק שלא יפתחו במלחמת-מנע, אלא אפילו גיוס מלא לא יעשו - כדי שלא ייחשבו כ"תוקפנים"...

[ומובן שלענין ההתקפה אין מקום לנימוק זה, כי כאשר הצד שכנגד עומד מוכן להתקיף, הרי ההתקפה נגדו אינה "תוקפנות" אלא מלחמת-מנע ("הבא להרגך השכם להרגו"1); עאכו"כ לענין הגיוס כללי, הרי גם לדעתם אין לנימוק הנ"ל מקום שהרי גיוס אינו התקפה] והתוצאות מהנהגה זו: היפך הקיום של מאות נפשות יהודיות אשר נהרגו במלחמה זו, ה'יקום-דמם, שאפילו "נפש אחת מישראל" היא "עולם מלא"2!

ב. עד עתה נמנעתי מדבר על הענין בגלוי, מכיון שצריכים להזהר מדבר על יהודי ענין

הגאולה של יו"ד כסלו, ולדבר וללמוד שם בתורתו של בעל הגאולה, ולקבל החלטות טובות בענינים הנ"ל,

כולל גם - החלטות לעשות ההכנות המתאימות כדי לסדר התוועדויות חסידיות, והתוועדויות גדולות, בי"ט כסלו, חג הגאולה של אדמו"ר הזקן, ולראות לעשותן בכל מקום ומקום בכל קצווי תבל, עד אפילו בפינה נידחת - באופן שכל פינה בעולם (גשמיות העולם) בה מצויים יהודים, תהי' חדורה באור ובחום החסידי של י"ט כסלו, "ראש השנה לחסידות".

וכן גם להמשיך את ההתוועדויות החסידיות במשך חודש כסלו, ובפרט בימים המיוחדים הקשורים עם תורת החסידות ודרכי החסידות, ועד גם - בסיום חודש כסלו - לערוך התוועדויות במשך ימי החנוכה, וברוח זו של הארת עצמו והסביבה בנרות החנוכה "על פתח ביתו מבחוץ", ובאופן דמוסיף והולך ואור מיום ליום¹.

כולל - כמנהג רבותינו נשיאנו² - לערוך מסיבות לבני הבית בימי חנוכה, ולחלק "דמי חנוכה" לבני הבית³, ובפרט לילדים, לבנים ובנות, כי כאשר כל אחד מקיים מנהג זה - בפרסום המתאים - ועוד בהוספה ובהרחבה על-ידי הוספה בנתינת "דמי חנוכה" בריבוי (שעל-ידי זה מתוסף בענין השמחה אצל הילדים) - מתקשרים עוד יותר (על-ידי קיום מנהג זה) עם רבותינו נשיאנו, שזה נותן תוספת כח להחדיר את תורתם, הוראותיהם, ומנהגיהם אל תוך חיי היום-יום הפרטיים.

(11) שבת כא, ב.

(12) "היום יום" כח כסלו.

(13) ראה סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 163. וש"נ.

כולל ובמיוחד - גם מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמננו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אחרים עוד יותר לגילוי של הגאולה האמיתית והשלימה, כנ"ל.

ג. ויהי רצון, שמהדיבור וקבלת החלטות טובות עתה בענינים אלו - יביא הדבר תיכף ומיד בגלוי את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, לעיני בשר של כל יהודי ושל כל ישראל, ותיכף ומיד ממש הולכים כל ישראל - "ארו עם ענני שמיא"¹⁴ - יחד עם כל מעשינו ועבודתינו, יחד עם כל הרכושים הגשמיים ("כספם וזהבם אתם"¹⁵) ביחד עם הבתי "מקדש מעט"¹⁶, וכן הבתים הפרטיים (במילא ילכו כולם ברצונם הטוב...) - אשר נעשו חדורים לגמרי באור החסידות וקדושת הנשמה (כנ"ל), "ושכנתי בתוכם"¹⁷ - לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, בבית המקדש השלישי [ויש לומר שהבתי מקדש מעט והבתים פרטיים שמעין מקדש מעט - מתחברים ומתדבקים¹⁸ ל"מקדש אדני-י כוננו ידך"¹⁹], בקודש הקדשים, ששם נמצאת אבן השתי, שממנה הושתת העולם²⁰,

ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש. ■

(14) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(15) ישעי' ס, ט.

(16) ראה מגילה כט, א.

(17) תרומה כה, ח.

(18) ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 467 ואילך). וש"נ.

(19) בשלח טו, יז.

(20) יומא נד, ב.

בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הכי אחרונה

"ושבתי בשלום אל בית אבי" (פרשתנו כח, כא)

כאשר יוצאים למלא את השליחות דהפצת התורה והפצת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, "חרון אף של מקום בעולם" – יש לזכור שהכוונה אינה שישאר, ח"ו, במקום זה (גם כאשר נמצא במעמד ומצב נעלה כו'), כי אם, לסיים את מילוי השליחות, ולשוב אל בית אביו, היינו, שבכל פעולה ופעולה חדור הוא ברצון לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו, "ושבתי בשלום אל בית אבי" – בהגאולה ע"י משיח צדקנו מהמצב דגלינו מארצנו (בית אבינו).

וענין זה מודגש ביותר בדורנו זה, דור האחרון – דמכיון שכבר "כלו כל הקיצין"¹, "דאלאי קיצין" (לא רק "דאלאי גלות"), ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו², שלא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים", ולאחרי שעברו עוד עשיריות שנים של התעסקות בהפצת המעיינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו, סיימו כבר גם את "צחצוח הכפתורים" – הרי בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הכי אחרונה ד"עמדו הכן כולכם"³ לקבלת פני משיח צדקנו, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

ולהעיר:

מובן וגם פשוט, שגם ברגעי הגלות האחרונים צ"ל עבודת השליחות דהפצת התורה והמעיינות חוצה (היציאה ל"חרן"⁴) בכל התוקף והשלימות, ובתכלית המסירה ונתינה כו"⁵, אע"פ שיודעים שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש, ו"מיד הן נגאלין"⁶.

ואדרבה: לא זו בלבד שהידיעה שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש אינה מחלישה, ח"ו, את תוקף העבודה דהפצת התורה והמעיינות חוצה, אלא להיפך – שפועלת תוספת חיות ומרץ כו' בכל עניני העבודה (כולל – הצפי' לגאולה, והתפלה ובקשה ודרישה כו' על הגאולה), בידעו שפעולה זו מוסיפה סיום וגמר השליחות, ולא עוד, אלא שיתכן שזוהי הפעולה האחרונה ממש שבה מסתיימת כללות השליחות ד"ויצא יעקב גו"⁷, ובלשון הרמב"ם⁷ – פס"ד להלכה – ה"מצוה אחת", שעל ידה "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו

(1) סנהדרין צג, ב.

(2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(3) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.

(4) להעיר, ש"ויצא יעקב גו' וילך חרנה" רומז גם על הגלות (ראה זח"א קמז, א. ב"ר פס"ח, יג. של"ה רצב, ב).

(6) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(7) שם פ"ג ה"ד.

(5) כפי שלמדים מאופן עבודתו של יעקב – ש"חייב לעבוד בכל כחו, שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכן, לפיכך נטל שכר זאת אף בעולם הזה, שנאמר ויפרוץ האיש מאד מאד (רמב"ם סוף הל' שכירות – שיעור היומי).

לכל לראש – יזמינו את משיח צדקנו!

[. .] בהמשך לזה – יעלו עתה אלו שהכינו משקה המשמח עבור התוועדויות בקשר עם פעולות דפצת התורה והמעיינות חוצה, וכרגיל, יכריזו אודות תוכן המאורע, והמקום והזמן, ויזמינו את כל המסובים, בתוככי כלל ישראל, ולכל לראש – יזמינו את משיח צדקנו!!

ויה"ד שעוד לפני שיבוא הזמן דהתוועדויות אלו, תיכף ומיד בעלייתם להכריז ולהזמין כו' – יבוא ויתגלה משיח צדקנו בפועל ממש,

– בשר ודם, שנמצא כבר בעוה"ז הגשמי, דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", על-כן צריך לומר שמציאותו (נשמה בגוף) קיימת גם עתה –

(משיחת ש"פ וישלח, טו"ב כסלו ה'תשמ"ט – בלתי מוגה)

חסידים יודעים שהרבי הינו "נביא ממש"!

ולהוסיף, שלאחרי שיודעים מש"כ רבינו הזקן שמענה על ענינים גשמיים שייך ל"נביאים ממש", אזי יודעים שהמענה של הרבי על ענינים גשמיים הוא להיותו "נביא ממש"!

– חסידים אינם מתייראים. אם יש צורך שהרבי יהי' נביא, הרי הוא נביא, העיקר שיתן מענה על הענינים שחסידים שואלים ומבקשים ממנו.

(משיחת ש"פ ויצא ה'תשי"א – בלתי מוגה)

"דידן נצח" האמיתי והעיקרי

ובודאי שמנצחים כל המניעות והעיכובים כו' (אם עדיין נשאר איזה רושם מהם), ועד שזוכים ל"דידן נצח" האמיתי והעיקרי – נצחונם של "חיילי בית דוד" להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, ותיכף ומיד, באופן ד"אחישה", "לא עיכבן המקום כהרף עין".

(משיחת ש"פ ויצא ה'תשמ"ח – מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המעלה המיוחדת שישנה בדורנו זה

הרי ידוע שכללות הענין ד"יפוצו מעיינותיך חוצה" החל לאחרי הגאולה די"ט כסלו, ואח"כ נשתלשלה תורת החסידות באופן של "רחובות הנהר" ע"י אדמו"ר האמצעי, ואח"כ ע"י הצמח צדק, הרבי מהר"ש, הרבי נ"ע, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר, ובכחו זה נמשך גם עכשיו. ודורנו זכה להיות בזמן כזה, לאחרי שכבר רבותינו נשיאינו פעלו את כל הענינים – שאזי ישנה נתינת כח גדולה יותר לסיים את כללות העבודה של זמן הגלות.

ואע"פ שנשאלת השאלה: "אכשור דרא (בתמי)"!?

ובפרט כש"יידע איניש בנפשי" מעמדו ומצבו, כיצד ביכולתו להתייבב כנסס על גבי הענק, ולהביט היכן שצריך להביט, ולהפיק את מה שצריך ללמוד!?

על כך אומרים ליהודי, שיידע שהוא נמצא בזמן כזה לאחרי שכבר פעלו את כל הענינים הקשורים עם "ואני אתנהלה לאטי", ואוחזים כבר בסיום כללות העבודה של זמן הגלות.

וכידוע הפתגם של כ"ק מו"ח אדמו"ר שנשאר רק לצחצח את הכפתורים האחרונים.

וזוהי המעלה המיוחדת שישנה בדורנו זה – שזהו הדור המסיים את כללות העבודה דזמן הגלות, שע"ז אומרים "אינה נקראת המצוה אלא על שם הגומרה".

ואזי נפעל הענין ד"ויעקב הלך לדרכו" מלמטה למעלה – כיון שכבר סיימו את כללות עבודת הברורים.

ונפעל ה"ועלו מושיעים בהר ציון גו", עד ל"והיתה לה' המלוכה", בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ויצא ה'תש"מ - בלתי מוגה)

מדור "זמן הגאולה" מוקדש

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס

נלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ו - ת.נ.צ.ב.ה.

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת רחל תחי', ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה הרה"ת ירוחם פישל גדלי' הכהן ש"י בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ת אברהם ישראל ש"י ביסטריצקי, הרה"ת שמואל מאיר וזוג' מרת נחמה ש"י סעמיועלס, הרה"ת יוסף יצחק וזוג' מרת מרים קיילא ש"י סעמיועלס, וכל בני משפחתם שיחיו

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה" – גאולה האמיתית והשלימה שאין אחרי' גלות⁸, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

(משיחת ש"פ ויצא, ד' כסלו ה'תשמ"ז - מוגה)

(8 ראה מכילתא בשלח טו, א. הובא בתוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב.)

הרי משיח לא בא - ואיך אפשר שיפסיקו להשתוקק ולהתגעגע!?

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"הלוך הלכת כי נכסוף נכספתה לבית אביך" (פרשתנו לא, א)

דובר לעיל¹, שהיציאה והירידה של יעקב בחרן ("חרון אף של מקום"²) אצל לבן הארמי מרמזת על כללות ענין הירידה לגלות, וגאולת ועליית יעקב משם חזרה לארץ ישראל, "ארץ מגורי אביו"³, מרמזת על העלי' מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה.

ומזה מובן, שמכל הפרטים בפרשתנו הקשורים ליעקב בהיותו אצל לבן ובהליכתו משם, ניתן ללמוד בקשר לגלות וגאולה העכשוויים.

ובכללות:

יציאת וירידת יעקב בגלות בחרן אצל לבן הארמי היתה ירידה עצומה, עד כפי שאומרים בהגדה⁴ שלבן הארמי הי' גרוע יותר מפרעה מלך מצרים, "שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן ביקש לעקור את הכל".

אך הירידה היא לצורך עלי', כמסופר בפרשה, שלא זו בלבד שיעקב לא הושפע שמה, אלא אדרבה, הוא יצא משם "שלם"⁵, בתכלית השלימות, עד ל"זיפרוץ האיש מאד מאד"⁶, ועד שהוא פעל גם את הבירור בגלות ובלבן הארמי, כמבואר בתורת חיים⁷ (של בעל הגאולה) פירוש הפסוק⁸ "וילך וישב לבן למקומו", שיעקב החזיר את לבן (מהיכן שהוא הי' מצוי למטה מטה, יותר נחות מפרעה) למקומו ושרשו בבחי' לובן העליון.

ולאחר-מכן "ויעקב הלך לדרכו" – העלי' מהגלות בדרך לארץ ישראל, "ארץ מגורי אביו", "ויפגעו בו מלאכי אלקים"⁹, היחוד של ארץ ישראל וחוף לארץ כו', שלשם כך היתה כל הירידה בגלות.

(1) סוף סט"ו בהשיחה (כפי ש"ל בזמנו ע"י "ועד הנחות התמימים").

(2) פרש"י ס"פ נח.

(3) ר"פ וישב.

(4) בפסיקא צא ולמד.

(5) וישלח לג, יח. וראה שם בפרש"י.

(6) ל, מג.

(7) פרשתנו לט, א. וראה שם לד, ד ואילך.

(8) פרשתנו לב, א.

(9) שם ב.

ובזה ניתוסף בסיפור הפרשה, שעדיין בהיותו בגלות אצל לבן הארמי, הי' יעקב "הלוח הלכת כי נכסוף נכספתה לבית אביך"¹⁰, ועד כדי כך שלבן הרגיש זאת.

והענין בזה: כל זמן שיעקב הי' בגלות הוא ידע שזה לא המקום שלו, והלך ללא הפסק אל מקומו האמיתי – "הלוח הלכת", לא הליכה אחת, אלא הלך כל הזמן ("געהאלטן אין איין גיין"), ועשה את עבודתו בגלות בתור הכנה לגאולה, ובמילא היא (העבודה בגלות) חלק מההליכה למקומו האמיתי, "ארץ מגורי אבי".

ואף לפני שהגיע ל"ארץ מגורי אבי", הוא השתוקק והתגעגע לזה – "נכסוף", לא רק פעם אחת ובזה יצא ידי חובתו, אלא כל זמן שעדיין לא הגיע הגאולה אזי "נכסוף נכספתה!"

ומזה ישנו גם הלימוד בנוגע לגלות והגאולה העכשוויים – וכתורת אדמו"ר הזקן¹¹ שצריכים לחיות עם הזמן, עם פרשת השבוע, ועתה – עם הפסוקים של פ' ויצא:

יש לדעת, שכל הירידה בגלות עד לחושך כפול ומכופל דגלות – היא צורך עלי', בכדי לבוא לעלי' נעלית יותר בגאולה האמיתית והשלימה.

וכל זמן שנמצאים בגלות יש ללכת ללא הפסק – "הלוח הלכת" – לגאולה, ולא להתפעל ולא להתחשב בשום דבר, אפילו לא עם לבן הארמי, שהוא מיוחס – בן בתואל¹² בן נחור¹³ בן תרח¹⁴ וכו', לא מתחשבים עמו ועם טענותיו כלל, והולכים לגאולה!

וכל זמן שנמצאים עדיין בגלות אזי "נכסוף נכספתה": משתוקקים ומתגעגעים לגאולה, "יוצאים מהכלים" ("מ'גייט אויס") – מתי תבוא כבר הגאולה. ואפילו לאחר שהשתוקקו כבר פעם אחת עד לכלות הנפש – הרי באם משיח עדיין לא בא לא מפסיקים להתגעגע, אלא "נכסוף נכספתה", ממשיכים להשתוקק ולהתגעגע, שהרי משיח עדיין לא בא – ואין אפשר שיפסיקו להשתוקק ולהתגעגע!?

[. .] ויה"ר (כמדובר כמ"פ) שבמקום הצורך לעיין מהי תשובתו של יעקב על טענת לבן ("הלוח הלכת גו") – יבוא כבר משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר¹⁵, ומשה ואהרן עמהם¹⁶, ויעקב אבינו ואדמו"ר האמצעי עמהם, ובאם יזכו ויכלו לשאול אצל יעקב עצמו מה הי' המענה שלו על טענת לבן, ולשאול בדרכי נועם ובדרכי שלום, והוא יענה בדרכי נועם ובדרכי שלום.

ותהי' אז שלימות בכל הענינים, שלימות של בני ישראל – "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹⁷, ושלימות בכל עניניהם – "כספם וזהבם איתם"¹⁸, אהבה ויראה הכוללים את כל מצות עשה ולא תעשה, שמזה משתלשל כסף וזהב בגשמיות, ושלימות הארץ – "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"¹⁹,

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובמהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(10) לא, ל.

(11) "היום יום" ב' חשוון. סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך. (15) ישע"י כו, יט.

(16) תנוד"ה אחד – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.

(17) כמ"ש ביצי"מ – בא י, ט.

(18) ישע"י ס, ט.

(19) עקב יא, יב.

(12) תולדות כח, ה.

(13) וירא כב, כ-כב.

(14) נח יא, כז.

כיון שיעקב מוכן לגאולה, מה יש לעשו לומר בזה!?

ובפשטות: כל יהודי שולח להודיע לעשו שמצדו – הכל מוכן כבר לקראת הגאולה האמיתית והשלימה, ועד כדי כך **שמצדו** (של היהודי) מוכן גם עשו לקראת הגאולה.

[. .] אילו זכינו היתה הגאולה – תיכף ומיד בזמנו של יעקב אבינו, כאשר יעקב אבינו הי' מוכן כבר לגאולה, אבל בפועל ממש התערבו "מלאכים"... והודיעו שעשו אינו מוכן לגאולה, ולכן, צריכים עדיין יעקב ובניו להשאר תקועים בגלות!... – דבר שאינו מובן לגמרי! מכיון שיעקב (וכל נש"י הכלולים בו) מוכן כבר לגאולה, א"כ, מה יש לעשו לומר בענין זה! – ואעפ"כ, בפועל ממש רואים שמאז עברו בני צרות צרורות, עד לצרות דעקבתא דמשיחא! אבל לאחרי שבנ"י עברו כבר כל ענינים אלו – הרי ידוע מ"ש בעל הגאולה בספרו שערי תשובה¹ [שנדפס זה עתה מחדש, כנ"ל], שלאחרי כל הגזירות ושמדות היל"ת, כבר יצאו י"ח עבור כל הענינים ד"חבלי משיח".

ועכשיו – בודאי ש"כלו כל הקיצין"², ולכן, צריך משיח צדקנו לבוא בקרוב ממש, בדרכי נועם ובדרכי שלום.

(משיחת אור ליו"ד כסלו ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

עכשיו כבר גמרו גם את זה

כבר בימים האחרונים של הגלות נעשה "וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחיו" – כל יהודי שולח "מלאכים" בעולם להודיע שכבר מוכנים להגאולה, כמבואר בתורה אור³, שיעקב כבר הי' מוכן לגאולה, ומצדו של יעקב גם עשו⁴ הי' מוכן, אבל עשו למטה עדיין לא הי' מוכן; אבל עכשיו, לאחרי ריבוי העבודה ובידורים ומעשים טובים (הן בחו"ל והן בארץ ישראל) של בני' במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד העבודה דהפצת המעיינות חוצה, ובזה גופא – העיד נשיא דורנו⁵ שצריך רק לסיים צחצוח הכפתורים, ועכשיו כבר גמרו גם את זה, ונמצאים כבר לאחרי ההכרזה דנשיא דורנו "לאלתר לגאולה"⁶ – הרי עכשיו בודאי כבר המצב ד"עמדו הכן כולכם"⁷, וכל העולם כולו (כולל "עשו בשדה אדום") מוכנים ללכת להגאולה.

ואז ישנה השלימות ד"וישלח מלאכים" שהם יעשו ויתעסקו עם כל הצרכים שבנ"י צריכים – כמ"ש "ועמדו זרים ורעו צאנכם", כי בני' יהיו עסוקים רק בהשגת "דעת בוראם". (משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשמ"ט – מוגה)

(1) ח"א ספ"ה (ה, ב).

(2) סנהדרין צז, ב.

(3) ר"פ וישלח. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 368 ואילך.

(4) פני שעשו הוא בפרשה (ששרשו למעלה) –

"יעקב ועשו האמורים בפרשה" (ל' רש"י ר"פ תולדות).

(5) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(6) קול קורא ב"הקריאה והקדושה" תש"א-תש"ב.

(7) במכתבו מכ"ו אד"ר תרח"ץ – נדפס בסה"מ

קונטרסים ח"ב שצ"ב, אגרות קודש שלו ח"ד ע' רעט.